

ΣΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο δούξ του Μπούκινγαμ και ο φιλάργυρος ιππότης Η άχαριστία του στρατάρχου Σούλτ Μιά έξυπνη απάντησις. Οί κόμητες τών... άρκουδιαρέων. Ο Βερανζέρος και τὰ ποιήματά του. κτλ.

Ο περίφημος Ἄγγλος εὐπατρίδης δούξ του Μπούκινγαμ, ὁ ὁποῖος, ὅπως θὰ ξέρετε ἀπὸ τὰ... μυθιστορήματα του Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ πατρός, εἶχε ἐρωτευθῆ τρελλὰ μὲ τὴ βασίλισσα τῆς Γαλλίας Ἄννα τὴν Αὐστριακὴν, ζοῦσε σὲ μιὰ μυθώδη πολυτέλεια κι' ἔκανε τρομερὲς σπατάλες γιὰ νὰ ἐπιδεικνύεται. Γιὰ νὰ λάβετε μιὰ ἰδέα τῆς σπατάλης του, ἀρκεῖ νὰ σᾶς ἀναφέρουμε πὼς ὅταν πρωτοπαρουσιάστηκε στὴν Αὐλὴ τῆς Γαλλίας, ἄφησε νὰ πέσουν ἐπίτηδες ἀπὸ τὰ ρούχα του τὰ διαμάντια μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαν στολισμένα καὶ τὰ χάρισε σ' αὐτοὺς πού τὰ σήκωσαν ἀπὸ κάτω.

Ὁ Μπούκινγαμ λοιπὸν σχετιζόταν μ' ἕναν περίφημο φιλάργυρο τῆς ἐποχῆς του, τὸν ἰππότη Κουτλερ, ὁ ὁποῖος μιὰ μέρα τοῦ εἶπε:

— Νὰ ζῆτε, κόψετε τὶς σπατάλες!

Καὶ νὰ ζῆτε σὰν καὶ μένα.

— Νὰ κόψω τὶς σπατάλες καὶ νὰ ζῶ σὰν καὶ σᾶς; φώναξε τρομαγμένος ὁ Μπούκινγαμ. Μόνο ὅταν θὰ μείνω χωρὶς πεντάρα, μπορεῖ νὰ γίνῃ αὐτό!...

Ὁ Σούλτ, τὸν ὁποῖο ὁ Μέγας Ναπολέων ἔβγαλε, ὅπως καὶ τόσους ἄλλους ἀπὸ τὴν ἀσημότητα, γιὰ νὰ τὸν κἀνῃ στρατάρχη τῆς Γαλλίας καὶ δούκα τῆς Δαλματίας, ἦταν ὡς στρατιωτικὸς γενναῖος καὶ πολέμησε πάντα ἡρωϊκᾶ, μὰ ὡς ἄνθρωπος ἦταν μικρόψυχος καὶ ταπεινός. Δείχτηκε δὲ τρομερὰ ἀχάριστος πρὸς τὸν Αὐτοκράτορά του, στὸν ὁποῖο χρωστοῦσε τὰ πάντα.

Ὅταν, μετὰ τὴν ἀποτυχία τῆς ἐκστρατείας τῆς Ρωσίας, ὁ Ναπολέων ἐξωρίστηκε στὴν Ἑλλάδα κι' ἀνέβηκε στὸ θρόνο ὁ Λουδοβίκος 18ος, ὁ Σούλτ, γιὰ νὰ κολακεύσῃ τὸν νέο μονάρχη, τύπωσε ἕναν λίβελλο ἐναντίον τοῦ ἐξορίστου Κορσικανοῦ, στὸν ὁποῖο μεταξὺ ἄλλων, ἔγραφε καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ὀλόκληρος ὁ γαλλικὸς στρατὸς ξέρεῖ ὅτι ποτέ μου δὲν εἶχα τὸ παραμικρὸ παράπονο ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου κι' ὅτι, ἐν τούτοις, καὶ δὲν τὸν ἐμίσησα περισσότερο ἀπὸ μένα!»

Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ λίβελλος αὐτὸς προκάλεσε ἀδηρὸν τύπωσι καὶ σ' αὐτὸν ἀκόμα τὸν ἐχθρὸ τοῦ Ναπολέοντος βασιλέα Λουδοβίκο 18ο, ὁ ὁποῖος, ἀντὶ νὰ πάρῃ τὸν Σούλτ στὴν Αὐλὴ του, ὅπως ἔλπιζε ὁ ἴδιος, τὸν ἐξώρισε ἀπ' τὴ Γαλλία.

Μιὰ μέρα ἡ περίφημη βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας Ἐλισάβετ εἶχε πάει νὰ ἐπισκεφθῆ στὸ μέτριο σπίτι του τὸν πρωθυπουργό τῆς Νικόλαο Βάκωνα, τὸν ὁποῖο ἐκτιμοῦσε ἐξαιρετικᾶ.

— Αὐτὸ τὸ σπίτι εἶνε πολὺ μικρὸ γιὰ σᾶς, εἶπε σὲ κάποια στιγμή ἡ βασίλισσα.

Τότε ὁ ἐξυπνὸς πρωθυπουργὸς τῆς ἔδωσε τὴν ἐξῆς κολακευτικὴν, μὰ καὶ χαριτωμένην ἀπάντησι:

— Ὅχι, Μεγαλειότητά... Τὸ σπίτι δὲν εἶνε μικρὸ... Μὰ ἡ Μεγαλειότης Σας μ' ἔκανε πολὺ μεγάλο γι' αὐτὸ τὸ σπίτι...

Στὸ θέατρο πού εἶχεν ἰδρύσει ἡ τραγικὴ βασίλισσα Μαρία - Ἄντουανέττα στὰ ἀνάκτορα τοῦ Τριανόν, πολὺ συχνὰ ἡ ἴδια ἡ βασίλισσα, οἱ πρίγκηπες καὶ ἡ πριγκήπισσες ὑπεδύοντο διαφόρους ρόλους στὶς κωμωδίες πού παιζόντουσαν σ' αὐτό.

Μόνη, ἀπ' ὅλες τὶς πριγκήπισσες ἢ σύζυγος τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ βασιλέως, ἢ ὁποῖα ἦταν κόρη τοῦ κόμητος τῆς Σαβοΐας, ἀρνιόταν ἐπίμονα καὶ περιφρονητικὰ νὰ κἀνῃ τὴν ἠθοποιό.

— Ἡ πριγκήπισσες τῆς Σαβοΐας δὲν εἶνε θεατρίνες! εἶπε μιὰ μέρα ἀγέρωχα στὴν Μαρία Ἄντουανέττα.

Τότε ὁ δεῦτερος ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως κόμης τοῦ Ἄρτουᾶ, ὁ ὁποῖος ἦταν παρὼν στὴ συζήτησι, δὲν κρατήθηκε καὶ ἀπάντησε στὴν νύφη του μὲ τόνο ξερό:

— Μὴν ξεχνᾶτε, ἐν τούτοις, κυρία, ὅτι οἱ πατέρες μας ἦσαν βασιλεῖς πρὶν οἱ δικοὶ σᾶς γίνουν κόμητες τών... Ἄρκουδιαρέων!...

Πραγματικὰ ἐκείνη τὴν ἐποχὴν, πολλοὶ ἀπ' τοὺς κατοικοὺς τῆς Σαβοΐας ἐπεδείκνυαν στὰ πανηγύρια γυμνασμένες ἀρκουδες, γιὰ νὰ κερδίζουν χρήματα.

Ὁ δούξ του Μπούκινγαμ καὶ ὁ φιλάργυρος Κουτλερ.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Παρισίων Σιμπούρ πῆγε μιὰ μέρα συνοδευόμενος καὶ ἀπὸ δύο ἄλλους ἀνωτέρους κληρικούς στὸ σπίτι τοῦ ποιητοῦ Βερανζέρου γιὰ νὰ τὸν παρακαλέσῃ νὰ τοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ κἀνῃ ὁ ἴδιος μιὰ ἐκλογή ἀπ' τὰ τραγούδια του πρὸς χρῆσιν τών οἰκογενειῶν καὶ τών παιδιῶν.

Αὐτὴ ἡ πρότασις ἔκανε ἕξω φρενῶν τὸ γέρο Βερανζέρο, ὁ ὁποῖος στὰ γεράματά του εἶχε γίνῃ πολὺ νευρικός καὶ οἰζύθυμος.

Φώναξε λοιπὸν μαινόμενος στὸν Ἀρχιεπίσκοπο:

— Καὶ τᾶλλα μου τραγούδια τί θὰ τὰ κἀνω, τὰ φτωχὰ μου παιδιὰ; Μήπως νομίζετε ὅτι αὐτὰ εἶνε νόθα καὶ θέλετε νὰ τὰ πεταξῶ στὸ βρεφοκομεῖο;...

Πολλοὶ μεγάλοι συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχναι, κατέφευγαν στὰ πιὸ ἐξωφρενικὰ μέσα γιὰ νὰ βρῖσκουν τὴν ἔμπνευσι.

Ὁ μέγας θρησκευτικὸς ἱεροκῆρυξ Μπονσουέ, π. χ., ἔγραφε τοὺς περιφήμους λόγους του μέσα σ' ἕνα πολὺ ψυχρὸ δωμάτιο, ἔχοντας τυλιγμένο τὸ κεφάλι του μέσα σ' ἕνα σωρὸ μπελλερίνες πού τὸ ζέσταιναν.

Ἐπίσης ὁ μέγας Γερμανὸς ποιητὴς Σύλλερ, ὅταν ἔγραφε τὰ ποιήματά του, ἔπρεπε ἀπαραιτήτως νὰ ἔχῃ τὰ πόδια του χωμένα σ' ἕνα δοχεῖο μὲ κρύο νερό.

Ὁ περίφημος ἱεροκῆρυξ Μπουρνταλὸν πρὶν ἀνέβῃ στὸν ἀμβωνα γιὰ νὰ κηρύξῃ, ἔπαιζε ἕνα κομμάτι στὸ βιολί του.

Ἐτοὶ μονάχα τοῦρχόταν ἡ ἔμπνευσις.

Ὁ Τσιμαρόζα, περίφημος μουσικός, γιὰ νὰ ἐμπνεέται, ἀναζητοῦσε τὸ φῶς, τὴν πολυκοσμία καὶ τὸ θόρυβο, ἐνῶ ἕνας ἄλλος μουσικός, ὁ Σάρκ, συνέθετε μέσα σὲ ἀπόλυτο σκοτάδι.

Ὁ μέγας φυσιοδίφης Μπουφόν, ὁσὰκις ἤθελε νὰ γράψῃ, ντυνόταν μὲ τὸ αὐλικὸ κοστοῦμι του σὰν νὰ ἐπρόκειτο νὰ παρουσιαστῆ στὸ βασιλέα, καὶ πουντράριζε τὰ μαλλιά του, ὅπως συνήθιζαν οἱ εὐπατρίδαι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἐπίσης κι' ἕνας μέγας ζωγράφος τῆς Ἀναγεννήσεως, ὁ Γκουίντο Ρένι, δὲν μπορούσε νὰ ἐργαστῆ ἂν δὲν φοροῦσε τουαλέττα ἔσπεριδος.

Ὁ ζωγράφος Ζιροντέ, τέλος, ἐργαζόμενος μόνο τὴ νύχτα, φορῶντας ἕνα πλατύγυρο καπέλλο, στὸ μπόρ τοῦ ὁποῖου ἦσαν στολισμένα τέσσερα κερὰ πού τὸν φώτιζαν γιὰ νὰ ζωγραφίσῃ!

Ὁ καθένας, δηλαδή, μὲ τὴν τρέλλα του!...

Πῶς ἐργαζόταν ὁ ζωγράφος Ζιροντέ.